

סדר הנחת תפילין

אף על פי שיכולים להניח תפילין במשך כל היום כולם ומונע החמה, או עלות השחר, עד צאת הכוכבים או שקיית החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפילין הוא בזמן תפילה שחרית, כמו מגש ישראל שנמנים תפילין ומטפלים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי' אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תרברם האלה, אשר אני מצוך היום, על לבך. ושננתם לבנייך ודברת בם, בשבחך בביוחך ובבלתך בירך ובשכברך ובគומך. וקשרתם לאות על לך, והיו לטופטה בין עיניך. וכתבתם על מזוות ביטך ובשעריך. והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוץ אתכם היום, לאהבה אה יי' אליהך ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשכם. וננתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלך羞, ואספה רגניך ותירשך וצחריך. וננתתי עשב בשדר לבהמותך, ואכלתך ושבעתה. השמרו לכם פ' יפתח לבכם, וסרתם ועברתם אללים אחרים והשתחוותם להם. ותורה אף יי' בכם ועצר את השמים ולא היה מטר והארמה לא תתן את בוללה, ואברתם מחרה מעל הארץ הטבה אשר יי' נתן לכם. ושמותם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם את לביכם לדבר בם, בשבחך בביוחך ולפתקתך בירך ובשכברך ובគומך. וכתבתם על מזוות ביטך ובשעריך. למן ירבו ימיכם ומי בנים על הארץ אשר יי' נשבע יי' לאבותיכם לחתם להם, כי מי השמים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשוי להם ציצית על בגדי בגדיהם לדרכם, וננתנו על ציצת הבוגת, פטיל תבלת. ותיה לבם לציצת, וראייהם אותו, וזכרתם את כל מצאות יי', ועתיקותם אותם, ולא תתורו אחריו לבכם ואחריו עינייכם אשר אתם זנים אחריהם. למן תופרו ועשיהם את כל מצותי, והחיים קדושים לאלהיכם. אני יי' אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים להווים לכם לאלהיהם, אני יי' אלהיכם (אני יי' אלהיכם) אמת.

נכון לומר קום התפילה:

הרי ני מקבל עלי מצות עשו של ואהבת לרעך במוך מצווה להתפלל בתפילה את כל תפילה שחרית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי' אלהינו ואליה אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה ביוםינו, ותן חלקו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשמח ישבו ישרים את פניה.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסח המורה וכו' ועל ידי זה זכר את ה' הנזכר לעיל:
מזהה אני לפניו, מלך די וקדים שהחזרה כי נשמרי בחמללה. רפה אמיינך.

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

אריך לוייר בה מעד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותו וצונו על דבריו תורה:

וחערב נא יי' אלהינו את-דבורי תורהך בפינו, ובפי כל-עמך בית ישואל, נהיה אנחנו וצאצאיינו, וצאצאי כל-עמך בית ישראל, לנו יודע שמד ולמודי תורהך לשמה. ברוך אתה יי', המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורה. ברוך אתה יי', נתן התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בני לאמר בה תברכו את-بني ישראל אמרו להם: בברך יהוה וישראל: יאך יהוה פניו אליך וויש: יהוה פניו אליך וויש לך שלום: ושם את-שמי על-بني ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילה

הברכה הראשונה, (באמירתה מכונים הן על התפилиין של יד והן על התפילה) של ראש) נאמרת לפני היד הרזואה על שריד הקיבורות של היד השמאלית (איטו, הכותב ביד שמאל מינה את התפiliין על יד ימין) באופן שהתפiliין נוטות לעבר הגו.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותו וצונו להניח תפליין:

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דיבר בין הנחת תפליין לצד שליד ראש) הירוק הרצעעה על הראש

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותו וצונו על מצאות תפליין:

קריאת שם

שמע ישראל, יי' אלהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל ילד, בן או בת - גם קטני קמנים - וגם המבוגרים יהיה סידור (תפילה) פרט משלו - למור תפילה לחשם, חוגש - המשחה חמושי תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלו - שלתוכה נזון צדקה (לבד משפט וטב), מכספו הפרש (שניתן לו מהרו או שקבל בפרס ... שבת ומל היה לknות חי ונפש, ולהשתמש בו לזכרו האישים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומולאה" (או בראשיתיבות "להי") בציורו שם - ודברים אלו יהיו ברשותו ואחריו יויניהם בחדרו, מקום בולט - את הקופה יש לקבע בחדר על ידי מסמר וכורמו, ועל ידי זה החדר בילוי יהפ"ר להדר ובית של צדקה".